Ч. 29. Четвер 8 (21) лютого 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справи парляментарні. — Цісар Вільгельм і Анґлія. — З Іспанії. — Полудневo-африканьска війна.)

По кількодневній перерві збирає ся нині палата послів на ново. На порядку дневнім нарад стоять наглячі внесеня і перші читаня правительственних предложень. До тих предложень зголосили ся вже численні бесідники, і так: до предложеня інвестицийного 19 бесідників, до державного прелімінаря 15, до предложеня о континґенті рекрута 14, до предложеня о податку від горівки і закона о сирітских касах по 9, до предложеня о фахових господарских стоваришенях 26. В неділю і в понеділок відбували ся наради президента міністрів дра Кербера і президента палати послів ґр. Феттера з послами правиці, в справі інтерпеляций, вношених в німецкім язиці. Досі не прийшло до порозуміня, і ще нічого не рішено. — Vaterland доносить, що злука сторонництв: хорватско-словіньского і славяньского центра поки-що неможлива, бо консервативні посли з Країни рішучо не хотять засідати в однім клюбі разом з поступовими Словінцями. — В понеділок відбули ся доповняючі вибори посла до ради державної з куриї менших посїлостий округа Боцен-Меран в Тиролі, де — як звістно — бар. Діпавлі зрік ся мандату. Вибрано послом селянина Иосифа Трафоєра з католицкої народної партиї. Єго контркандидат, антисеміт Кльоц, перепав дуже значною меншостию голосів.

Часописи німецкі заєдно обговорюють причини, які наклонили цісаря Вільгельма виявлати таку незвичайну прихильність Анґлії цям і доходять до заключеня, що монарх хотів відвдячити ся за поміч, якої зазнав в справі хіньскій. Деякі з тих часописий, як пр. Rheinisch-Westfäl. Ztg. кажуть навіть на певно, що так єсть. Цісар — пише та часопись — дуже невдоволений з ходу хіньских подій, а особливо не скриває свого обуреня з причини поведеня Франциї і Америки в справі начальної команди. Ті держави насамперед признали ґр. Вальдерз'ого, хоч не без застережень, начальним вождом, однако пізнїйше робили ріжні трудности, в наслідок чого начальний німецкий провід став пустою формою. Берлиньский уряд справ заграничних має богато більше доказів того крутарского поведеня, ніж то звістне ширшим кругам. Без застереженя признали начальний провід німецкий лиш войска анґлійскі, а зробили то на приказ Сельсберi'ого, котрий тим способом охоронив Німеччину від цілковитого відокремленя і заощадив Вальдерзому великого пониженя. Отже перед усім толкує ся чувством вдячности теперішнє поведенє цісаря Вільгельма, котре в Німеччині уважали незрозумілим виявом незвичайної прихильности для Анґлії. — Инші часописи повтаряючи ту статю зазначують, що хід хіньских подій дійстно не такий, аби цісар Вільгельм міг бути з него вдоволений, а велика заморска виправа була би для Німеччини ще о много некористнійша, колиб Анґлія не була єї так горячо підперла.

В Іспанії вибухла ґрізна міністерияльна криза. Міністер просьвіти Аліке, бувший віцепрезидент палати послів, міністер публичних робіт Тока, колишний бурмістр Мадрида, уступають. То були дві найпопулярнійші личности в кабінеті, походячі з горожаньских кругів. Коли до тих портфелів не найдуть ся наслідники, цілий кабінет буде мусів уступити. А тимчасом рух против корони і клеру кріпшає. З заведенєм стану облоги вся власть спочила в руках ґенерала-капітана Мадрида Вайлєра, а внутрішні відносини заострюють ся чим раз більше. Убогі верстви населеня прилучають ся до антидинастичного і антиклерикального руху, думаючи, що тим способом поправлять свою долю. В Мадриді причинила ся не мало до того руху заборона киданя підчас карнавалу конфеті і коріяндолї (ріжнобарвних, надертих папєрців і довгих паперових стяжок). Мимо того, що королева-реґентка веліла розділити великі суми між убогі верстви населеня, невдоволенє з заборони карнавалових забав велике, бо они давали значний заробок найбіднійшим мешканцям Мадрида.

З полудневої Африки кождий день приносить нові вісти про анґлійскі страти. І так доносять телеґрами, що межи рікою Валем і Ґрайзінґштадтом Бури висадили у воздух поїзд з робітниками. Панцирний поїзд, що наспів за розбитим, розпочав пальбу на Бурів і убив двох з них! Після приватної телеґрами з Порт-Елізабет, Бури висадили чотири зелізничі поїзди коло Еденбурґа. При послїднім замаху за-

---

22)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлїйского — Конана Дойлї).

(Дальше).

Езра Джірдльстон дав доказ, що знає людий, коли вибрав собі бувшого академіка на помічника. Але постанова молодого купця була не так добра, як єго дар спостеріганя. Хитрий чоловік, на становищи довірочного союзника, має велику вартість, але коли єго хитрість зверне ся против того, хто єї хоче ужити, то користь тогди дуже сумнівна. Фарінтош зміркував зараз, що якийсь подорожуючий капіталїст може би раз зарризикував яких тисяч фунтів на таку спекуляцию, але що ледви чи й сам Ротшільд відважив би ся вложити в то без певної причини таку суму, яка перейшла через єго руки. Коли він то собі розважив та й подумав о тім дивнім случаю, що вість о тім відкритю в Росиі розійшла ся так борзо по приїздї молодого спільника фірми Джірдльстон, то тому бистроумному чоловікови стала свитати правда в голові. Він богато думав о тім, коли скуповував диjаманти, і так розважив собі ту справу в своїй голові, як того не конче можна було сподівати ся по так інтеліґентнім чоловіці.

Тото роздумуванє і розважуванє довело остаточно до того, що він одного дня зійшов ся зі своїми обома помічниками, в приватній комнаті ресторана копальників золота. Була то комната аж почорніла від диму, з низькою стелею, в котрій на помості стояло множество сплювачок, але стан помосту показував, що гості дуже пильно їх оминали.

Коло міцного старомодного стола, на середині комнати сиділи помічники Езри, той учений задуманий, але вдоволений сам з себе, а тамті другі набурмошені і зацікавлені. Фарінтош скликав ті збори, і єго товариші перечували, що то якась нечиста справа. Длятого пильнували добре фляшки з горівкою на столі і чекали, що він скаже.

— Ну так, — відозвав ся бувший академік — історія майже вже скінчила ся, а тогди нас вже не буде потреба. За день або два вибере ся Джірдльстон до Анґлії.

Бурт і Віллємс замуркотіли щось, мов би хотіли показати єму своє сочувство. Роботи в копальнях було підчас кризи дуже скупо, а їх аґентура добре їм оплачувала ся.

— Отже так, він собі поїде — говорив Фарінтош дальше, споглядаючи бистрим оком на своїх товаришів — і забере з собою дияманти за трийцять і пять тисячів фунтів, які ми для него купили. Такі лахолатники як ми, Бурте, мусимо за других працювати, а відтак нас кидають в кут так, як ти свій джаґан, коли робота скінчить ся. Коли він їх в Льондоні продасть і зробить інтерес, то єму тогди буде байдуже, що там десь в краю Ґріка гине з голоду трох людий, котрі єму помагали.

— А він же на відїзднім не дасть нам нічого? — спитав Бурт, той моряк. Був то чоловік, виглядаючий дико, з дуже буйним заростом і червоним як цегла лицем, га з кудлатими бровами. — Не лишить нам нічого на памятку?

— Він би вам щось дав! — сказав Фарінтош, і усьміхнув ся глумливо. — Куди ти ся взяв, чоловіче; хибаж він не казав, що вже аж занадто добре Вам платить?

— Що, то він так каже! — крикнув моряк, і ще більше почервонів ся, як був з природи червоний. — То він так говорить, коли ми для него наробили ся. Так не повинно бути. Я люблю, коли все честно і ясно робить ся, але покидати ся людьми, котрі колись помагали, то не годить ся.

Фарінтош став тихійше промавляти і нахилив ся дальше понад стіл.

Єго товариші мимо волі то само зробили і всї три хитрі та завзяті лиця нахилили ся так до себе, що дивили ся собі близько око в око.

— Ніхто не знає, що він має ті дияманти — сказав Фарінтош. — Він занадто хитрий, як щоби звірив ся з тим комусь иншому, як хиба лиш мені.

— А деж він їх держить? — спитав Швайцар.

— В зелізній касї в своїй комнаті.

— А ключ де?

— На ланцушку від годинника.

— А ми би не могли дістати відбитку?

— Я вже єї маю.

— То я можу ключ доробити — сказав на то Швайцар урадований.

— Не треба, бо вже готов — сказав Фарінтош, і виймив малий ключик з кишені. —

чав стріляти на Бурів насцівший панцирний поїзд і убив та зранив 12 Бурів. З Крадоку доносять, що віддїл 50 Бурів взяв дня 14 с. м. на десять миль від сего міста, транспорт 70 коний, призначених для анґлїйского війска.

Новинки.

Львів дня 20 го лютого 1900.

— **Зрівнанє учителїв семинарий учительских з учителями шкіл середних** що-до почисленя часу служби суплентскої вже порішено. До переведеня дотичних заряджень єсть вже готове цїсарске уповажненє і вже в найблизшім часї наступить вчисленє лїт суплентури, чим усуне ся також нерівномірність в поборах.

— **З судової салї.** Перед львівским трибуналом звичайним скінчила ся в понедїлок карна розправа против Валентия Зьолецкого, б. урядника галицкої касиощадности і Фердинанда Гоньоровского, б. лїквідатора тої каси. Обох обжалувала прокураторня за співвину в злочинї спроневіреня, якого мали допустити ся на шкоду гал. каси ощадности. Пятиднева розправа не виказала їх вини і обох увільнено.

— **Суд повітовий в Кутах** оповіщує, що свояки замордованих за-для рабунку в ночи на 8-го с. м. в Кутах старих Микити і Катерини Бойчуків призначили нагороду 400 зр. за спіймане убийника. Нагорода буде виплачена тому, хто до одного року вкаже або доставить судови убийника.

— **Ювилей Олени Пчілки в Київі.** Дня 16-го с. м. обходжено в лїтературно-артистичнім товаристві в Київі 25-лїтний ювилей лїтературної дїяльности звістної українськоі писательки Олени Пчілки (О. П. Косач). На програму лїтературно-музикального вечерка, який устроєно в честь заслуженої писательки, зложили ся відчити з єї писань і хори під управою україньского композитора Лисенка, а хор україньскої дружини Кропивницкого відспівав „Думу“ з поеми Шевченка „Невольник“. На вечерку були присутні п-нї Старицка, Александровска, Шехуцка, пп. Старицкий, Багров, Василев, Свириденко, всї члени театральної дружини Кропивницкого і богато иньших осіб. Ювилятцї наділано много телеграм і привітних писем з желанями, щоби діждала 50-лїтного обходу своєї лїтературної дїяльности.

— **Яворівска видїлова школа** під зарядом СС. Василїянок оповіщує таке справозданє з І-го шкільного півроку: З причини малого числа учениць І. і ІІ. кляса в сїм роцї замкнена, а число учениць в цїлім заведеню виносить 86. Клясифікация випала ось як: В ІІІ. клясї: поступ дуже добрий: Д. Кочоровска, І. Тимкевич, Н. Пасїчньска: добрий: К. Дуркот, А. Шітерлї. Т. Третяк, Е. Бабяк і О. Добриньска. — В IV. клясї: поступ дуже добрий: Олена Безушко, Е. Стечиньска; добрий: Е. Дуркот, Е. Чагариньска і О. Лїпаньска; достаточний: О. Пасїчиньска. — В І. клясї видїловій: поступ дуже добрий: С. Желеховска, О. Киприян, С. Киприян, Е. Крвавич, О. Голїян, С. Погорецка, М. Мерена, М. Скоробогата; добрий: Н. Полошинович, Ю. Галиця, О. Солтикевич, А. Курилло: достаточний: К. Сїнкевич, В. Яцївна, О. Родович і П. Хархалис. — В ІІ. клясї видїловій: поступ дуже добрий: Ольга Біляньска, Е. Доложаньска, О. Зелена, С. і М. Левицкі, А. Очабрук, Ю. Тимкевич, М. Сембратович, М. Сидорович: добрий: С. Голота, Н. Гумовска, Л. Дублявиця, М. Загаєвич, С. Клиш, Е. Матвісів, М. Матюк, Анна Обух, Т. Подолюх, З. Поляньска: достаточний: О. Залуска, Ю. Мазуркевич. — В ІІІ. клясї видїловій поступ дуже добрий: А. Безушко, Е. Мерена, З. Свенцїцка, Е. Шумило, С. Яців, К. Дзїдзїневич; добрий: Е. Височаньска, М. Кульчицка, З. Кручковска, Е. Назаревич, З. Сиротиньска, З. і С. Шлемкевич, М. Голубец, М. Пацурко, Б. Орловска, С. Яня, С. Осїка. — В IV. клясї видїловій: поступ дуже добрий: М. Лянґевич, А. Шітерлї, З. Стечиньска, Р. Борис, Т. Тимкевич. — Прочі з причини слабости не клясифіковані. Пята кляса видїлова буде отворена в будучім роцї.

— **Послїдний спис населеня** виказав, що місто Дрогобич має в сїм роцї 19.114 мешканцїв і 1947 домів. В роцї 1890 мав Дрогобич 17.916 мешканцїв. Самбір числить тепер 17.227 мешканцїв, а в р. 1890 числив 14.300. В Бориславі начислено сего року 11.610 мешканцїв. Тут число населеня зменшило ся, бо в р. 1890 жило в Бориславі 12.509 душ. — Місто Тарнів має після послїдного спису населеня 31.548 мешканцїв.

— **З Станислава** пишуть: Комітет, котрий завязав ся для збираня фондів в цїли заснованя стипендиї імени митрополита Андрея Шептицкого зачав уже свою дїяльність. Всякі датки приймає предсїдатель комітету о. Иоан Литвинович, архидиякон еп. капітули в Станиславові.

— **Цїлу ватагу фальшівників** старих десятьґульденових банкнотів арештовано сими днями в Чехах. Фальшівників відкрито завдяки неосторожности якогось властителя друкарнї в Линцу. У него замовили якісь два пани 1000 друків, до котрих дали цинкову плиту з відповідним рисунком, папір і фарбу. Друкар побачив, що ті друки дуже подібні до рисунку, який буває на банкнотах і дав о тім знати до полїциї, котра арештувала обох панів, коли они прийшли відбирати готові друки. Показало ся, що то були 26-лїтний хеміґраф з Брандіс і 36-лїтний купець з Мильхен в Чехії. До спілки з ними належала ще й цїла компанїя і они хотїли видавати фальшиві австрийскі банкноти. При ревізиї у арештованих знайдено фотографічну знимку десятьґульденового банкнота і велику суму гроший.

— **В справі експедиторів почтових** Мінїстерство торговлї видало розпорядженє, після котрого в поодиноких дирекциях почтових має бути до 31 марта с. р. установлений статус експедиторів почтових. Ті експедитори, котрі служать при ерарияльних або й неерарияльних почтах, мають бути вписані до статуса урядово, а ті, котрі тепер суть без служби, можуть бути вписані лиш тогди, коли самі до того зголосять ся, найдальше до 31 марта с. р. Вписанє до статуса має відбути ся після лїт служби, від часу зложеня першої присяги службової. Уложенє статуса дасть докладний образ того, що мінїстерство буде могло зробити в справі експедиторів. Згадане розпорядженє установляє рівночасно обмеженє, але в досить широких границях, число (Numerus clausus) аспірантів, котрі хотїли би бути приняті. В той спосіб буде можна лекше виробити місце тим експедиторам, котрі тепер остають без служби. По установленю статуса будуть експедитори почтові, котрі знають службу почтову і телеграфічну, мати першеньство при обсадї посад почмайстрів і посад експедиєнтів при більших урядах.

— **Помер** о. Матей Несторович, сьвященик-ювілат, парох в Ульвівку коло Угнова, в 78-ім роцї житя а в 52-ім сьвященьства.

Ось єсть другий доброблений. Я зробив собі відбитку з него підчас розмови з ним.

Моряк засьміяв ся на цїле горло.

— Але як ми дістанемо ся до тої каси? Добре би єму так, як би ми до неї добули ся. Нехай знає, що коли він вже з натури такий нечестний, то мусить ним бути, коли має дїло з такими людьми як ми. Я люблю іти простою дорогою, та й буду нею ходити. — При тім гримнув він своїм великим кулаком по столї, щоби надати ваги своїм словам.

— То не так легко — сказав Фарінтош і призадумав ся. — Коли він виходить то замикає двері, а крізь вікно чей не будемо лїзти. О скілько можу зміркувати, то єсть лиш один спосіб на то. Єго комната єсть трохи на боцї від других. Туди треба іти сїньми, довгими більше як на двайцять стіп. Отже я собі так подумав, що ми всї три могли би прийти вечером до него піби то, щоби з ним попращати ся і пожелати єму щасливої дороги. Коли би відтак, як би ми були в комнатї, стало ся щось такого, що він би на кілька мінут був тихо, то ми могли би забрати диямантп і втечи, заким би він міг наробити крику.

— А від чогож би він міг так затихнути? — спитав Швайцар. Був то хоровитий, від скорбуту нездужаючий молодий мужчина, а єго блїде лице аж позеленїло від страху, коли почув слова проводиря. Був то простий і небезпечний злочинець, але не з тих, що готові би комусь і смерть зробити — він належав більше до рода шакалїв як тиґрів.

Від чого би він став без памяти? — звернув ся Фарінтош до Бурта питаючи єго і глянувши на него многозначним поглядом.

Бурт з рудою великою бородою засьміяв ся знову. — З тим спустїть ся вже на мене, старий друже — сказав він.

Віллємс як би би який опир споглядав то на одного, то на другого.

— Я не хочу до того належати — відозвав ся він. — То якась дїдьча історпя. Ви могли би ще єго й забити.

— Не хочеш до того належати? — відворкнув моряк. — Гого! Ти псе трусливий, ти вже за далеко залїз, як щоби вилїзти з того. Чи гадаєш що ми хочемо позбавити тебе добичі, яка нам не так скоро попаде ся в руки?

— Можете і без мене то зробити — сказав Швайцар дрожачи на цїлім тїлї.

— Щоби відтак мати тебе на карку, коли буде розписана нагорода. — Нї, нї чоловіче, ти не викрутиш ся. Коли не хочеш держати з нами, то я вже о тебе постараю ся.

— Не забувай на диямантп — докинув тут Фарінтош.

— Памятай о своїй власній шкірі — сказав моряк.

— Можеш вернути до Анґлїї яко богатий чоловік, коли будеш держати з нами.

— Нїколи не вернеш, коли не схочеш держати з нами.

Віллємс в страху і надії готов вже був пристати на змову. Він потягнув споро із скляники та налив собі знову.

— Я не бою ся, — сказав він. — Не гадайте собі, що мене страх взяв. Але Ви, Бурте, могли би єго за сильно вдарити.

— Як-раз лиш так, щоби він був не шкідливий — відповів моряк. Він не перший, котрому я так вже зробив; але, що правда, я не мав того щастя, щоби за то вхопити диямантів за 35.000 фунтів.

— А властитель готелю і служба?

— Все в порядку — сказав на то Фарінтош. — Спустїть ся лиш на мене. Коли підемо спокійно і явно на гору, а відтак спокійно і явно зійдемо на долину, то хто буде нас підозрівати? Наші конї будуть чекати на нас на Вудлїстріт і ми зараз щезнемо звідтам. Чи зробимо то завтра вечером?

— То за скоро — відозвав ся Віллємс дрожачим голосом.

— Чим скорше, тим лїпше — сказав Бурт і закляв. — А я Вам кажу паничу, що скоро хочете від нас відлучити ся, то дістанете від мене лїпше як він. Розумно, що? — Він вхопив молодого мужчину за єго білу руку і так єї стиснув, що той аж крикнув з болю.

— О! я душею і тїлом з вами — сказав він. — Я певний того, що так буде найлїпше, як пан Фарінтош радить.

— Коли так, то завтра о осьмій годині зійдемо ся тут знову. О девятій упораємо ся і в ночи будемо могли втікати. Я постараю ся о то, щоби конї вже чекали, і дивно було би, як би за нами і слїд не пропав.

Коли ті честивцї уложили так подрібно свій плян, розійшли ся в ріжні сторони — Фарінтош пішов до центрального готелю, щоби як що вечера здати справу, а тамті оба пішли до копалень, де звичайно волочили ся.

Описані тут сходини відбували ся ві второк з початком місяця падолиста. В суботу хотїв Езра рішучо покинути диямантові поля і вибрати ся в дорогу до дому. Він вже затужив був за своїм давним льондоньским житєм, а безконечна одностайність полуднево-африканьских рівнин вже була єму надоїла. Крім того ще єго задача вже була скінчена і для него було порадно винести ся, заким би копальники диямантів довідали ся, як їх отуманено. Він для того став пакувати свій куфер і лагодити ся в дорогу.

В середу вечером був він як-раз тим занятий, коли хтось запукав до дверий і увійшов Фарінтош а з ним Бурт і Віллємс. Джірдльстон подивив ся на них і повитав їх коротко. Та гостина не здивувала єго, бо так бувало вже нераз; они приходили здавати єму справу. Фарінтош поклонив ся, коли увійшов до комнати, Бурт кивнув головою, а Віллємс затирав собі руки удаючи на силу веселість.

— Ми зайшли до Вас, пане Джірдльстон; — промовив Фарінтош — щоби спитати Вас, чи не маєте якої роботи для нас.

— Таже я казав Вам вже давнїйше, що не маю нїякої — відповів Езра коротко. — Я

Господарство, промисл, торговля, гігієна і вихованє.

Ради господарскі.

— Кілька слів про годівлю рогатої худоби (IV). Другою расою рогатої худоби єсть раса низова, яка вивела ся на богатих в траву низах над Північним і Вехідним морем. Ознаками сеї раси суть: довга а вузка голова, роги подані на перед а кінцями закривлені до себе; великі очи, лагідний погляд; середно довга, струнка шия без підгорля, перед слабо, зад сильно розвинений, ноги сухі високі; волос короткий сорокатий, чорний і білий або мишатий. Раса знаменита на молоко, тучить ся дуже добре. До сеї раси належать: 1) голяндска (голендерска); — 2) ольденбурґска; — 3) ютляндска (даньска) і 4) шлєзвіґско-гольштиньска. Для нас лиш дві з тих можуть мати більше значінє. Голяндска раса, головно в полудневій Голяндиї, переважно чорно сороката; ноги повисше ратиць по найбільшій части білі корови дають пересічно 3000 до 4400 літрів молока, вимково 6000 і більше. Голяндска худоба тучить ся добре, до роботи єсть зла. Держана довго в стайни запепадає легко на хороби легких. Найславнійшою єсть північно голяндска або „амстердамска раса“.— Ольденбурґска раса в князівстві ольденбурґскім, тяжшої будови тїла як голяндска сорокаті, чорно і біло перісті, або одностайно брунатні. На молоко так само добра як голяндска, але не конче добра на випас. — До шлєзвіґско-гольштиньскої раси належить т. зв. анґельска худоба (не „англійска“ ту ріжницю треба собі добре запамятати: назва ся пішла від провінциї Анґельн, де місто Флянсбурґ, а не від Анґлиї або Великої Британиї); одностайної масти ясно або темно брунатної.

Переписка господарска.

Михайло М. в Ю.: Що робити, коли кінь має в гортанці і в кишці відходовій хробаки червоні і они чіпляють ся кишки досить сильно, протоє кінь худне дуже скоро? — Можете спробовати слїдуючого лїку: 10 ґрамів полину, 10 ґрамів татарского зїля (кальмусу), 5 ґр. зїля навороттишу (Tanacetum), 5 ґр. спаленних на вугоель костий і 1 ґр. коцервасу; все то утерти на порошок, скропити овес, посипати тим порошком і додати досить соли, щоби кінь їв. Але з гори Вам кажемо, що дуже сумніваємо ся, чи то що поможе, бо практика показує, що на того рода червяків не знайдено ще доси доброго і певного лїку. Того рода хробаки бувають звичайно не шкідливі, хиба що знайдуть ся в жолудку коня в дуже великій скількости і передїравлять его; тогди кінь мусить очевидно здохнути. В инших случаях, они вийдуть з него. Для Вашої практики господарскої може ось що придати ся: З того, що Ви кажете, іменно, що то „хробаки червоні“ ми здогадуємо ся, що то суть личинки (хробаки) мухи званої кіньским гниданком або ґедзлем (Gastrophilus equi). Тота муха (самичка) лїтає коло коня на дворі (до стайнї она ніколи не заходить) і зносить одно або й кілька ячок (всіх около 700), котрі приліпляє кoневи до волося і кінь тогди виглядає так як би его гниди присїли. (Ось одна причина більше, длячого коні треба добре згреблом і щіткою чесати!) Тоті ячка бувають зразу білі, а відтак жовтаві. З них вилазять за кілька днів личинки, подовгасті, обручковаті, серединою найгрубші до задного кінця щораз тонші і сунуть ся поволи коневи до писка, щоби дістати ся до жолудка. Они своїм рухом викликують сверблячку а кінь гризе ся і як-раз бере їх до писка, звідки они відтак дістають ся до жолудка. Коли два рази злїнять ся, виглядають як би трохи сплощені барилки зложені з обручок, з котрих кожда, з вимкою послїдної має щетинки загнені взад. Тогди суть они червоні як мясо. Коли ті личинки дістануть ся до жолудка чіпають ся тут его слизниці і ссуть з неї соки. Декотрі причіпляють ся таки й в горлї так як пявки. В тім місци де они причіпляють ся, роблять ся маленькі або таки й досить великі ямки, котрі гниють і тою материєю з них як раз найбільше живлять ся личинки. Скоро така личинка відчіпить ся, то ямка знов загоює ся. Але може й так бути, що 50 або й 100 таких личинок причіпить ся разом одна коло другої, а тогди жолудок зачинає добре під ними гнити, і перегниває так, що аж зробить ся дїра, і кінь гине. Личинки ростуть зразу дуже борзо і часом змінюють своє місце. Коли так побудуть в жолудку яких 10 місяців, виходять в маю, червни або в липни з коня разом з лайном. Переходячи через кишки, они розвивають ся до кінця. Коли відтак впадуть на землю, закопують ся в ню, і з них роблять ся тверді барилки, котрі задним кінцем суть обернені до гори і їх прилади до віддиханя вистають до гори як два ушка. В тих барилках переобразовують ся личинки в мухи, і за яких 6 недїль вилазить з них готова муха, котра паруе ся і множить знову дальше. — Подібна муха, рупниця овеча (Oestrus ovis), напастує вівцї, і зносить ячка в ніздря овець.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

Цїна збіжа у Львові 19 лютого: Пшениця 7·60 до 7·75; жито 6·50 до 6·75; овес 6·30 до 6·60; ячмінь пашний 5·60 до 5·80; ячмінь броварний 6·— до 6·80; ріпак 10·— до 10·50; льнянка 10·— до 10·50; горох до варения 7·— до 12·—; вика 7·— до 7·50; бобик 5·75 до 6·—; гречка 7·— до 7·25; кукурудза нова 5·80 до 6·—; хмїль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 68·—; конюшина біла 35·— до 75·—; конюшина шведска 45·— до 85·—; тимотка 19·— до 26·—.

— **Цїна рогатої худоби** у Відни дня 19 лютого: На торг пригнано 4751 штук рогатої худоби, з того 891 галицких а 41 буковиньских. Торг був без великого оживленя. Плачено за галицкі тучені воли: пріма 70 до 75 К.; секунда 60 до 69 К.; терция 50 до 58 К. За плїхиї і селяньскі воли плачено по 46 до 54 К.; бугаї і корови по 41 до 66 К. (вимково 68 К.) за 100 кільо живої ваги без податку консумцийного.

— **Цїна яєць, масла і сира у Відни** 15-го лютого: Привезено 280.000 штук яєць і около 2000 кільо масла. Плачено яйця: пріма 27 до 28 штук, секунда 29 до 30, лїйця з вапна 34 до 36 штук по 2 К. — Найлїпше масло столове 2 К. 40 с. до 2 К. 80 с.; сільске масло 2 К. до 2 К. 20 с.; звичайне торгове масло 1 К. 80 с. до 2 К. — Сьвіжий сир 44 с. до 56 с. за кільо.

в суботу від'їзджаю. Дуже зле стало ся, що я пустив ся на ту спекуляцию диямантами. Цїна спадає щораз більше.

— Менї прикро, що таке чую — сказав на то Фарінтош удаючи ніби то сочувство. — Може настане якась зміна на торзї.

— Та може — відповів купець. — Але якось на то не заносить.

— Але Ви з нас вдоволені, пане — відозвав ся тут Бурт і висунув ся наперед Фарінтоша. — Ми своє добре зробили, що?

— Не можу на вас жалувати ся — відповів Езра холодно.

— Ну, то коли так, то чей не поїдете, пане, не лишивши нам щось на памятку, бо ми преці вірно Вам служили і не опускали Вас.

— Ви діставали що тижня за то, що зробили — сказав молодий мужчина. — Не дістанете більше й феника від мене а хоч би ви й на голову поставили ся.

— То не дасте нічого? — крикнув моряк сердито.

— Ні, не дам; а ще Вам щось скажу, Бурт, хоч і як Ви великі, то коли ще раз поважите ся так в моїй присутности кричати, то дістанете так від мене, як ще ніколи може в житю не дістали.

Езра встав був і готов вже був свої слова доказати дїлом.

— Та не сварім ся в послїдній хвили, коли єсьмо ще разом — відозвав ся Фарінтош ставувши межи ними обома. — Та ми не хочемо гроший від Вас, лиш капку руму випити за Ваше здоровлє.

— Ну, коли тілько й всего — сказав купець і обернув ся по фляшку, що стояла по за ним на столї. Бурт летом блискавки прискочив до него і вдарив его по голові короткою паличкою з оловяною головкою. Езра лиш страшно застогнав і повалив ся на землю лицем до землї. Его рука, що корчила ся в судрогах держала ще фляшку, з котрої виплював рум і мішав ся з кровю, що текла з великої рани на голові.

— Дуже красно — дїйстно дуже зручно! — відозвав ся Фарінтош спокійно, як би який знаток, що говорить о якійсь інтересній пробі та й зараз взяв ся до дверцїв від каси.

— Знаменито, Бурте, знаменито! — відозвав ся Віллемс дрожачим голосом і приступивши до тїла трутив его ногою.

— Видите, Бурте, що я не бою ся, не правда?

— Мовчіть! — заворкотів моряк. — От ще весь рум витече. — Сказавши то взяв фляшку і випив з неї рум, який там ще був.

— Ось єсть мішок — шепнув він і витягнув з кишенї замащений полотняний мішок.

— А тут маєш диямапти — сказав Фарінтош таким самим спокійним голосом. — Наставь мішок — і він висипав до него цїлу купу каменїв.

— Ось ще й кілька банкнотів і золото. Може також придати ся. Завяжиж добре. Так! Коли стрітимо кого на сходах, то не дайте по собі нічого пізнати. Скрути лямпу Віллємс, щоби нічого не було видко, коли би хтось заглядав. А тепер ходім.

Трійка злочинців винесла ся тихцем з комнати забравши добичу з собою і вийшла без перешкоди з готелю.

Коли місяць тої ночи підняв ся понад рівнину, сьвітив тром їздцям, що гнали дорогою до Капштадту з таким поспіхом, як би від тої їх скорости зависїло їх житє. Его спокійне, ясне сьвітло розливало ся по дахах домів в Кімберлє і добувало ся до одного вікна в центральнім готелю, де пускаючи срібляву смугу на поміст викликувало якусь дивну тїнь від тїла, що все ще лежало там де було повалило ся.

(Дальше буде.)

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 20 лютого. N. fr. Presse доносить, що вчера вцевнювано в парляментарних кругах, що президент Феттер на случай коли би нині проявила ся ческа обструкция в парляментї зложить сейчас свій уряд. На нинїшнім засїданю має президент Феттер рішити лично в справі язика інтерпеляций, а як кажуть має рішити в некористь Чехів.

Льондон 20 лютого. Король Едвард виїздить в суботу до Німеччини.

Париж 20 лютого. З Пекіну доносять: Лїгунчан і кн. Цін повідомили послів, що двір цїсарский годить ся на жаданє, аби деяких хіньских достойників покарати смертию.

Льондон 20 лютого. Кіченер доносить з Преториї: Після вчерашних вістий Девет іде все ще в північнім напрямі і єсть тепер коло Гоптавн. Вчера рано Бури висадили з шин поїзд коло Йоганнесбурґа і хотїли его обрабувати, але Анґлійцї прогнали їх. Бури обсадили Восбурґ. В Стріденбурґ стоїть до 1000 Бурів, а також в инших місцевостях зібрані більші їх відділи.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).